

मङ्गले । इत्यानामन्नानां समूहः ऋण् । ईश्वरसमूहे न० ।
इत्यायाः पृथिव्याददम् ऋण् । ४ पृथिवीजाते ऋणे च ।
“वे पथां पथि रत्नस ऐलवृदा आयुर्वधः” यजु० १६, ६०,
ऐलमत्तसमूहसमूहं वा विभति ऐलवृतः परोल्लङ्घ्या भत-
कारयोर्नदकारौ । उल्लयोरैक्यात् ऐलवृदोऽप्युक्तार्थे
ऐलवाल्क ऐलवाल्कमेव स्वार्थे ऋण् । एलवाल्के (लाल्का)
मगन्निद्रव्ये शब्दरत्ना० ।

ऐलविल न० राजभेदे । “भरतश्च पि दौर्गन्तिर्भे भूमिशया
दविम् । तस्माज्जभे च धर्मज्ञो राजन्मैलविलस्तेषां ।
ततश्चैलविलाज्जभे” भा० शा० १६१ ऋ० । अथिविद्यावंश-
वर्षने । २ कुबेरे च । “वरासनगतं तत् यथैलविलं
तथा” हरिवं० १७७ ऋ० । ऐलविलशब्दे व्युत्पत्तिः ।

ऐलाक लि० ऐलाक्यश्च कालः कथा० ऋण् यजोन्तोपः ।
ऐलाक्यश्चाले ।

ऐलिक पु० इलिन्या भवः ठक् ईषत् । इलिन्यपत्वे
इल्लनादिपितामहे तंसो राजन्नि “इल्लनीयाम तस्यासीत्
कन्या वे जनमेजयः । ब्रह्मवादिन्यधि स्त्री च तं पुत्रा-
नभ्यनच्छत । तंसोः सुरीषो राजर्षिर्भर्त्सनेनः प्रताप-
वान् । ब्रह्मवादी पराक्रान्तस्य भार्योपदानवी । उप-
दानवी सुतान् लेभे चतुरर्हर्षिकात्मजात् । उग्रान्तमय
सुधन्वं प्रवीरमनवं तथा” हरिवं० २२

ऐलेय पु० इत्यायाः अपत्यम् ठक् । १ भौमे मङ्गले इत्यायां
भवः ठक् । २ एलवाल्के मगन्निद्रव्ये न० शिवादौ० इत्या-
शब्दस्तु भातुपलोडापरस्तेन ततोऽप्येवेति भेदः ।

ऐश्व लि० ऐश्वदेम् ऋण् । ऐश्वसंभन्नि “सुरसरिदिव ते-
जो वज्रिनिष्पूतमैश्वम्” रघुः “यो लोकगौरवमितो धनु-
रैश्वर्यम्” भाग० ८, १०, ६ । एवमैश्वर्यरादयोऽ-
प्यत्र स्त्रियां ङीप् । ऐश्वानी “पूर्वोत्तरवोरलराजदिधि
“ऐश्वानीक्रमतो रेखोत्तराया देवमण्डले । नैर्ष्यं तीक्ष्णमते-
रेखा प्रागप्या पिहमण्डले” स्मृतिः । “ऐश्वान्यो मरणं
ध्रुवं निगदितं दिग्लक्षणं खञ्जने” ति० त० धर्मकृत्यम् ।
ऐश्वरसंभन्नि लि० “पश्य मे योगमैश्वरम्” गीता
“ऐश्वरं धनुरभाजि यन्मया” रघुः २ दुर्गायां स्त्री ।

ऐश्वर्य्य न० ईश्वरस्य भावः ऋण् । १ प्रभवे “तस्मै निशाच-
रैश्वर्य्यं प्रतिशुभाव राघवः” रघु० । इच्छानभिधातात्मके
२ ईश्वरधर्मे ऐश्वर्य्यमादौ च “ऐश्वर्य्यं यस्य समपस्य वीर्य्यस्य
ब्रह्मसः श्रितः” इति पुरा० । ऐश्वर्य्यञ्च द्विविधं नित्यं
नित्येश्वरानुधानमन्यं योगजं वा तत् नित्यैश्वर्य्यमेश्वरस्य

स्वाभाविकम् “स्वास्थ्यं यस्य निजं जगत्सु” व्यासत० । योगजं च
वृद्धिः सात्त्विके गुणभेदेः यथोक्तम् “अध्यवसायो बुद्धिधर्मो-
ज्ञानं विराग ऐश्वर्य्यम् । सात्त्विकमेतद्रूपम् तामसमस्माद्भि-
पर्य्यस्तम्” सां० का० । व्युत्पत्त्यात्वे दं वाचस्पतिना “ऐश्वर्य्य-
मपि बुद्धिधर्मः यतोऽपिमादिमाहुर्भावः । तत्वाणिमा अ-
णुभावः यतः शिलासपि प्रविशति । लविमा लघुभावः यतः
सूर्य्यमरोविमांस्त्र्य सूर्य्यलोकं याति । मृद्धिमा मृद्धतो-
भावः यतोमहान् संभवति । प्राप्तिरङ्गुल्यपेक्ष सृष्टि
चन्द्रम् । प्राकाव्यमिच्छानभिधातो यतोभूमावुन्मज्जति
निमज्जति यथोदके । वशित्वं भूतभौतिकं वशीभवत्त्व-
स्यावस्थम् । ऐश्वर्य्यं भूतभौतिकानां प्रभवस्थितिमोहे
यज्ञं कामावसायित्वं सत्यसङ्कल्पना यथास्य सङ्कल्पो भवति
भूतेषु तथैव भूतानि भवन्ति । अन्येषां निश्चया निश्चेतव्य-
मनुविधीयन्ते योगिनस्तु निश्चेतव्याः पदार्थां निश्चयमिति
चत्वारः स त्विका बुद्धिधर्माः” ।

पातञ्जलसूत्रभाष्यविवरणेषु कारणफलसहितं तस्य
स्वरूपादिकं दर्शितं यथा । “कायाकाशयोः सम्बन्ध-
यमाह्वुतलसमापत्तेश्चाकाशमनम्” ४१ सू० ।

“यत् कायस्तत्काशं तस्यावकाशदानात् कायस्य तेन
सम्बन्धप्राप्तिस्तत्र कृतसंयमो जित्वा तत्सम्बन्धं लघु-
तुडादिष्वपरमाणुभ्यः समापत्तिं लब्ध्वा जितसम्बन्धो लघु-
भवति लघुत्वाच्च जले पादाभ्यां विहरति ततस्तूर्णनामि
तन्तुमात्रे विह्वय रश्मिषु विहरति ततो यथेष्टमाकाश-
गतिरस्य भवतीति” भा० ४१ ।

“कायाकाशसम्बन्धसंयमाद्वा लघुनि वा तुडादौ कृत-
संयमात्समापत्तिं चेतसस्तत्समलघुतां लब्ध्वेति विहि-
क्रममाह जल इति” वि० ४१ ।

“बहिर्कल्पिता वृत्तिर्महाविदेहा ततः प्रकाशायरणलव.”
सू० “शरीराद्बहिर्जनसोष्टित्तिमाभिविदेहा नाम धारणा सा
यदि शरीरप्रतिष्ठस्य भगवोबहिर्हृत्तिमात्रेण भवति सा
कल्पितेत्युच्यते या तु शरीरनिरपेक्षा बहिर्भूतस्यैव मनसो
बहिर्हृत्तिः सा खल्वेकल्पिता । तत्र कल्पितया साधयत्त-
कल्पिता महाविदेहामिति यथा परशरीरागत्याविशति
योगिनः ततश्च धारणातः प्रकाशात्मनोबुद्धिसत्त्वस्य य-
दावरणं क्लेशकर्मविपाकत्वयं रजस्तमोमूलं तस्य च
क्षयोभवति” भा० ४२ ।

“अपरमपि परशरीरावेषहेतुसंयमं क्लेशकर्मविपाक-
क्षयहेतुं विदेहामाह शरीरादिति । एकत्वितया